

عنوان مقاله:

تحلیل مفهوم تبعیض ناروا با تاکید بر رویه ی قضائی هیات عمومی دیوان عدالت اداری

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 17، شماره 67 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمدرضا ویژه - استادیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

منع تبعیض ناروا در اسناد بین المللی، رویه ی قضایی بین المللی و منطق های، و سرانجام در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شناسایی و تضمین شده است. برای بررسی و تحلیل آن، ابتدا باید دانست مفهوم تبعیض ناروا و نیز برابری چیست و معیارهای شناسایی آن چیست؟ در عین حال، پرسش مهم دیگر آن است که این مفهوم در رویه ی قضایی هیات عمومی دیوان عدالت اداری، به عنوان یکی از عرصه های عملی اعمال آن، چگونه تضمین می شود و معیارهای آن برای احراز تبعیض ناروا چیست؟ تحلیل رویه ی قضایی آشکار می سازد هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تشخیص تبعیض ناروا از رویه ی منسجمی برخوردار نیست و گاه شاهد آرای متعارض در اینخصوص هستیم. در عین حال، معیارهای تشخیص این تبعیض نیز نامشخص و متشتت هستند و این هیات، در آرای مختلف از معیارهای گوناگون و گاه کاملا متفاوت استفاده نموده است. افزون بر موارد فوق، دیوان میان احراز تبعیض ناروا و اعمال آن تفکیک قائل نشده و این امر موجب شده است تفسیر دیوان از تبعیض ناروا کاملا حکمی باشد و به موضوعات وارد نشود. در نهایت، دیوان در بیشتر موارد، تبعیض ناروا را در چارچوب مضیق قانون مداری احراز نموده است که این رویه مانعی برای تفسیر پویای این مفهوم و به کارگیری معیارهای نوین در این زمینه شده است

کلمات کلیدی:

تبعیض، تبعیض ناروا، تبعیض روا، برابری، هیات عمومی دیوان عدالت اداری، رویه ی قضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1805465>

